

udtrykkeligt, at det var de provisoriske Foranstaltninger, det samlede Venstre var en Modstander af. Men vi har da ikke gjort os skyldige i Provisorier — det kender jeg i hvert Fald ikke noget til. Jeg vil hævde, at Danmark med Hensyn til Nedrustning hører til de Lande blandt de smaa Stater, som er forrest. Man kunde nævne fremragende Navne fra smaa Lande helt ind i Socialdemokratiet, der er af samme Anskuelse, som Venstre hævder her i Landet. Jeg tror, man skal lede efter et Land — jeg ved i hvert Fald ikke af, at der findes noget Land —, der har et Venstreparti som det radikale Venstre herhjemme, hvad angaar Stillingen netop til dette Spørgsmaal.

Der var en Udtalelse af det ærede Medlem, som glædede mig. Det var den Udtalelse, der gik ud paa, at den Maade, hvorpaa man opstiller Renter og Afdrag af Kaserner og den Slags Etablissementer, er fuldkommen taabelig. Ja, jeg vil inderlig haabe, at man kan komme bort derfra. Jeg mener i Lighed med det ærede Medlem, at det er ganske meningsløst at stille det op paa den Maade, som Tilfældet er. Men naar det ærede Medlem har den Anskuelse, er det, vi kommer til et helt andet Tal end de 54 Mill. Kr. og 48 Mill. Kr. Saa er det, vi skal ned til ca. 39 Millioner, og naar nu det radikale Venstre har et Forslag paa ca. en Snes Mill. Kr., medens vi er nede paa 39 Mill. Kr., og det ærede Medlem tilmed udtaler, at de 17—18 Millioner er et Forhandlingsgrundlag, skulde man tro, at han kunde frafalde i alt Fald det kraftige Udtryk, at der er et Svælg befæstet mellem Venstre og det radikale Venstre paa dette Omraade.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Stensballe): Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) udtalte, at man havde skiftet politisk Linie med Hensyn til Statsvirksomhederne, mente, at man havde opgivet den forretningsmæssige Balance og den forretningsmæssige Drift af Statsbanerne. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det er forkert. Men hvem der har skiftet Opfattelse, det er faktisk den forhenværende Regering, og det fremgik saa tydeligt af det ærede Medlems Udtalelser. Det ærede Medlem sagde saaledes, at naar man gik til at afskedige Folk som overflødige, som der ikke var tilstrækkelig Brug for ved Statsbanerne, kunde det vel være en Fordel for Statsbanernes Regnskab, men ikke for Samfundet. Det ærede Medlem har derigennem tydeligt vist, at

han overhovedet ikke tog forretningsmæssige Hensyn ved Statsvirksomhedernes Ledelse, i alt Fald ikke ved Statsbanernes Ledelse, og at han er langt ude ad det Sidespor, som han selv advarede imod. Thi jeg maa dog mene, at skal de ledes forretningsmæssigt, maa de ledes paa samme Maade som andre Virksomheder, og de, der saa ikke kan beskæftiges, maa tage mod Understøttelse gennem Arbejdsløshedsunderstøttelsen eller paa anden Maade, som Samfundet nu en Gang byder. Postvæsenets Portonedsættelse viser ogsaa tydeligt den Kurs, som det daværende Ministerium har villet ind paa, da man nedsatte med 6 Mill. Kr. uden at have Dækning derfor. Det er ogsaa givet, at de maatte gaa den Vej, thi de kunde ikke opretholde Standpunktet: forretningsmæssig Drift med saa høje Takster, at Trafikken gik fra dem, og uden andre Udgiftsreduktioner end netop de automatiske, og andre blev der ikke gennemført.

Bramsnæs: Jeg maa maaske tillade mig at bemærke, at jeg har ikke i min Omtale af det Princip, jeg mente vi skulde anvende, brugt Udtrykket forretningsmæssigt — ikke fordi det Princip, vi anvendte, ikke var forretningsmæssigt —, men forretningsmæssigt, det vil altsaa sige at stille Forrentningskravet og Afskrivningskravet til Banerne. Det er det Princip, som vi lagde til Grund for vore Forsøg paa at arbejde med Statsbanerne, og det forekommer mig, at det maa man have lagt til Side, naar man nu forøger Underskuddet — og ved den Politik, man fører, maa forøge Underskuddet — til 26 Mill. Kr. Jeg synes, at man maa have opgivet Haabet om at faa Forrentning og Afskrivning i alt Fald i en overskuelig Fremtid. Det havde vi ikke opgivet Haabet om. Jeg maa stadig hævde, at jeg føler mig fuldkommen sikker paa, at jeg er paa den rigtige Side, naar jeg mener, at Statsbanerne ikke bør gaa saa haardt frem ved Afskedigelser, at man derved bidrager til at forøge den store Arbejdsløshed og den almindelige Nød her i Landet. Det Synspunkt kan Trafikministeren maaske kalde forretningsmæssigt, men det har ikke noget at gøre med det forretningsmæssige Synspunkt; det viser kun, at man ser fuldkommen privatkapitalistisk paa Sagen, og det mener jeg ikke, Statsbanerne nogen Sinde skal gøre. Det, de skal stræbe efter, er at naa det Punkt, ved hvilket de kan siges at forrente den Kapital, som er bragt i dem, og kan foretage rimelige